

16 Μαρτίου, 1993

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

STANDARD FRUIT COMPANY (BERMUDA) LIMITED ΚΑΙ
ΑΛΛΟΙ,

Ενάγοντες,

ν.

GOLD SEAL SHIPPING COMPANY LTD,

Εναγομένων.

(Αγωγή Ναυτοδικείου Αρ. 77/90)

Δικονομία Ναυτοδικείου — Ασφάλεια για τα έξοδα — Κανονισμός 185 των Θεσμών Ναυτοδικείου — Η χορήγηση ασφάλειας για τα έξοδα, καθώς και το ύψος αυτής, συνιστούν άσκηση διακριτικής, και όχι δεσμίας, εξουσίας του Δικαστηρίου.

- 5 *Δικονομία Ναυτοδικείου — Ασφάλεια για τα έξοδα — Ενάγων κά-
τοικος εξωτερικού χωρίς περιουσιακά στοιχεία εντός της δικαιο-
δοσίας — Ισχυρισμός ότι η αγωγή ήταν ανταγωγή (cross-action)
σε σχέση με προηγούμενη αγωγή των εναγομένων εναντίον των
10 εναγόντων και/ή ότι η προηγούμενη αγωγή είχε εξαναγκάσει την
έγερση της παρούσας αγωγής, απορρίφθηκε από το Δικαστήριο —
Κατά πόσο έπρεπε να διαταχθεί ασφάλεια για τα έξοδα.*

15 Η εναγόμενη Κυπριακή εταιρεία ζήτησε να διαταχθεί η ενά-
γουσα 1, που ήταν εταιρεία εγγεγραμμένη σύμφωνα με το νόμο της
Βερμούδας, να παράσχει ασφάλεια για τα έξοδα της εναγόμενης
μέχρι ποσό ΛΚ19.600, που αντιπροσώπευε έξοδα δύο δικηγόρων
και υπολογιζόμενα έξοδα μετάβασης στην Κύπρο 7 μαρτύρων της
εναγόμενης. Με την αγωγή τους οι ενάγοντες αξιούσαν από την
εναγόμενη ποσό Δολ. ΗΠΑ 3.635.765,76 που αντιπροσώπευε την
20 αξία φορτίου μπανανών που μεταφερόταν με το πλοίο της εναγό-
μενης KASTORA από την Κόστα Ρίκα στην Ιταλία, και το οποίο
είχε καταστραφεί ολοσχερώς κατά την μεταφορά του λόγω ισχυ-
ριζόμενης αμέλειας και/ή παράβασης των εκ του νόμου υποχρεώ-
σεων της εναγόμενης. Μεταξύ των διαδίκων εκκρεμούσε και άλ-
λη προγενέστερη αγωγή στο Ναυτοδικείο που είχε κινηθεί η ενα-
25 γόμενη εναντίον των εναγόντων στην οποία ζητούσε δήλωση του
Δικαστηρίου ότι η καταστροφή του φορτίου δεν οφειλόταν σε
υπαιτιότητα της εναγόμενης και ότι, και αν οφειλόταν σε τέτοια

υπαιτιότητα, η πληρωτέα αποζημίωση στους ενάγοντες περιοριζόταν σε ΛΚ8 κατά τόνο χωρητικότητας του πλοίου. Στην αγωγή εκείνη οι ενάγοντες είχαν υποβάλει ανταπαίτηση εναντίον της εναγομένης. Η αιτήτρια υπέβαλε ότι, εφόσον ήταν παραδεκτό ότι η ενάγουσα 1 δεν ήταν κάτοικος Κύπρου και δεν είχε οποιαδήποτε περιουσία μέσα στην δικαιοδοσία του Δικαστηρίου, το αιτούμενο διάταγμα έπρεπε να εκδοθεί. Η Καθ' ης υπέβαλε ότι η παρούσα αγωγή ήταν ανταγωγή (cross-action) σε σχέση με την προηγούμενη αγωγή που είχε κινήσει η εναγόμενη εναντίον των εναγόντων και/ή ότι οι ενάγοντες είχαν υποχρεωθεί να κινήσουν την παρούσα αγωγή λόγω της ύπαρξης της προηγούμενης αγωγής, και γι' αυτό το λόγο δεν έπρεπε να εκδοθεί το αιτούμενο διάταγμα.

Αποφασίσθηκε ότι:

- (α) Η εξουσία που χορηγείται στο Δικαστήριο να διατάξει ενάγοντα να δώσει ασφάλεια για τα έξοδα εναγομένου, που πηγάζει από τον κανονισμό 185 των Θεσμών Ναυτοδικείου, είναι διακριτική και όχι δεσμιά. Δεν είναι ορθό να λεχθεί ότι διάταγμα παροχής ασφάλειας για τα έξοδα εκδίδεται απαραίτητα σε κάθε περίπτωση όπου ο ενάγων είναι κάτοικος εξωτερικού και δεν έχει περιουσία εντός της δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου.
- (β) Στην παρούσα περίπτωση δεν ήταν ορθός ο ισχυρισμός της Καθ' ης ότι η παρούσα αγωγή ήταν ανταγωγή (cross-action) σε σχέση με την προηγούμενη κριστάμενη αγωγή μεταξύ των διαδίκων, ή ότι οι ενάγοντες είχαν υποχρεωθεί να καταχωρήσουν την παρούσα αγωγή λόγω της ύπαρξης της προηγούμενης αγωγής, ούτε συνέτρεχαν οποιοδήποτε άλλοι λόγοι για να οδηγηθεί το Δικαστήριο σε απόφαση να μην διατάξει την παροχή ασφάλειας για τα έξοδα.
- (γ) Το ύψος της ασφάλειας που θα διαταχθεί επαφίεται και αυτό στην διακριτική ευχέρεια του Δικαστηρίου. Στην προκειμένη περίπτωση κρίθηκε ότι θα έπρεπε να διαταχθεί η παροχή ασφάλειας για τα έξοδα ενός δικηγόρου σε ύψος ΛΚ3.000, ως επίσης και για τα έξοδα των 7 μαρτύρων της αιτήτριας σε ύψος ΛΚ5.000, δηλαδή σε συνολικό ποσό ΛΚ8.000, που έπρεπε να παρασχεθεί με τραπεζική εγγύηση μέσα σε τρεις μήνες από την έκδοση του διατάγματος.

Η αίτηση έγινε αποδεκτή χωρίς διαταγή για έξοδα. Εκδόθηκε διάταγμα για παροχή εγγύησης ως ανωτέρω.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Senior Service Ltd. v. Chrysanthi Shipping Co. Ltd (1987) 1 C.L.R. 316

Esta Shipping Co. Ltd v. Laskos (1976) 1 C.L.R. 22

Hesham Enterprises v. Ship "Rami" (1978) 1 C.L.R. 195

5 *World Shipping v. Vassiliko Cement Works (1979) 1 C.L.R. 242*

Ashour v. Claudia Maritime Co Ltd (1980) 1 C.L.R. 64

Almana Engineering v. Glyfos Commercial (1981) 1 C.L.R. 273

Grainiere v. Ship "Sofia" (1984) 1 C.L.R. 345

Al Thullah v. Faiview (1987) 1 C.L.R. 163

10 *Aeronave SPA and Another v. Westland Charters Ltd and Others [1971] 3 All E.R. 531*

Lindsay Parkinson Ltd v. Triplan Ltd [1973] 2 All E.R. 273.

Αίτηση σε αγωγή Ναυτοδικείου.

15 Αίτηση σε αγωγή Ναυτοδικείου με την οποία οι αιτητές - εναγόμενοι ζητούν διάταγμα του Δικαστηρίου που να διατάσσει τους ενάγοντες να παράσχουν εγγύηση £19.600,- για τα έξοδα των αιτητών στην πιο πάνω αγωγή.

Μ. Μοντάνιος με Π. Ιακωβίδη, για τους αιτητές - εναγομένους.

Αιμ. Λεμονάρης, για τους καθ' ών η αίτηση - Ενάγοντες 1.

20 ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Οι αιτητές - εναγόμενοι, (οι "αιτητές"), με την παρούσα αίτηση ζητούν:-

25 "1. Διάταγμα του Δικαστηρίου διατάττον τους ως άνω Ενάγοντας (1) (Standard Fruit Company (Bermuda) Limited, εκ Βερμούδος) να παράσχουν εντός 45 ημερών απο της ημερομηνίας του Διατάγματος εγγύησιν εκ £19.600,- διά τα έξοδα των Αιτητών εις την ως άνω Αγωγήν.

2. Διάταγμα του Δικαστηρίου διατάττον αναστολήν της ως άνω Αγωγής όσον αφορά τους Ενάγοντας (1) και τους Αι-

τητάς μέχρι της παροχής της διαταχθησομένης εγγυήσεως.

3. Διάταγμα του Δικαστηρίου διατάττον την απόρριψιν της Αγωγής των Εναγόντων (1) εις περιπτώσιν μη παροχής της διαταχθησομένης εγγυήσεως εντός του καθορισθησομένου χρόνου.”

5

Η αίτηση αυτή για ασφάλεια εξόδων βασίζεται στους Διαδικαστικούς Κανονισμούς Ανωτάτου Δικαστηρίου (Δικαιοδοσία Ναυτοδικείου) - (Κανονισμοί 185, 203 και 212) - και στις συμφυείς εξουσίες του Δικαστηρίου.

Οι Κανονισμοί 203 και 212 είναι δικονομικής φύσεως μόνο. 10
Ο ουσιαστικός Κανονισμός είναι ο 185, που έχει:-

“185. If any Plaintiff (other than a seaman suing for his wages or for the loss of his clothes and effects in a collision) or any Defendant making a counterclaim is not resident in Cyprus, the Court or Judge may, on the application of the adverse party, order him to give such security for the costs of such adverse party as to the Court or Judge shall seem fit; and may order that all proceedings in the action be stayed until such security be given.” 15

Ο Κανονισμός αυτός ερμηνεύτηκε και εφαρμόστηκε σε σειρά 20 υποθέσεων από το Ανώτατο Δικαστήριο - [βλ. *Senior Service Ltd. and Others v. Chrysanthi Shipping Co. Ltd. and Another* (1975) 1 C.L.R. 316, *Esta Shipping Co. Ltd. v. Nikiforos A. M. Laskos* (1976) 1 C.L.R. 22, *Hesham Enterprises v. Ship Rami* (1978) 1 C.L.R. 195, *World Shipping v. Vassiliko Cement Works* (1979) 1 C.L.R. 242, *Ashour v. Claudia Maritime Co. Ltd* (1980) 1 C.L.R. 64, *Almana Engineering v. Glyfos Commercial* (1981) 1 C.L.R. 273, *Grainiere v. Ship “Sofia”* (1984) 1 C.L.R. 345, *Al Thullah v. Faiview* (1987) 1 C.L.R. 163]. 25

Ο πιο πάνω Κανονισμός προσομοιάζει, χωρίς να είναι ταυ- 30
τόσημος, με τη Δ.60, θ.1 των περί Πολιτικής Δικονομίας Διαδικαστικών Κανονισμών και τη Δ.23, θ.1 των νέων Αγγλικών Διαδικαστικών Κανονισμών - (The Supreme Court Practice 1982, Τόμος 1, σελ. 430).

Η πρόνοια για ασφάλεια εξόδων σκοπό έχει να διασφαλίσει 35
στον εναγόμενο την εισπράξη των εξόδων που θα δοθούν υπέρ του, στις περιπτώσεις που ο ενάγων είναι κάτοικος εξωτερικού και δεν έχει περιουσία στην Κύπρο. Διασφαλίζεται, έτσι, η εκτέ-

λεση της δικαστικής απόφασης για έξοδα - τα έξοδα του εναγομένου εναντίον του ενάγοντος, ή του ενάγοντος εναντίον ανταπαιτητή, αναλόγως της περίπτωσης.

5 Η εξουσία που απονέμεται στο Δικαστήριο με τον Κανονισμό αυτό δεν είναι δεσμιά, αλλά διακριτικής φύσεως. Η διακριτική αυτή εξουσία ασκείται από το Δικαστήριο δικαστικά, ανάλογα με τα περιστατικά της κάθε υπόθεσης.

10 Είναι γεγονός ότι στο παρελθόν η συνήθης πρακτική ήταν να εκδίδεται διαταγή ασφάλειας εξόδων όταν ο ενάγων ήταν κάτοικος εξωτερικού. Η άκαμπτos αυτή πρακτική, όμως, δεν είναι σύμφωνη, ούτε με το γράμμα, ούτε με το πνεύμα του Κανονισμού.

Στην υπόθεση *Aeronave SPA and Another v. Westland Charters Ltd and Others* [1971] 3 All E.R. 531, ο Λόρδος Denning, στη σελ. 533, είπε:-

15 “I agree with the note in the Supreme Court Practice that the rule does give a discretion to the court. In 1894 in *Crozat v. Brogden Lopes LJ* said that there was an inflexible rule that if a foreigner sued he should give security for costs. But that is putting it too high.
20 It is the usual practice of the courts to make a foreign plaintiff give security for costs. But it does so, as a matter of discretion, because it is just to do so. After all, if the defendant succeeds and gets an order for his costs, it is not right that he should have to go to a foreign country to enforce the order. It is to be noted that Italy is
25 not within the provisions as to the recognition of foreign judgments under the Foreign Judgments (Reciprocal Enforcement) Act 1933. But even if it were, *Kohn v. Rinson & Stafford (Brod) Ltd* shows that is not a ground for refusing security. The ordinary rule still remains, that it is a matter of discretion.

I certainly did not mean to say anything different in *Banque du Rhone SA v. Fuerst Day Lawson Ltd.*”

30 Το απόσπασμα αυτό υιοθετήθηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο της Κύπρου στην υπόθεση *Hesham Enterprises v. Ship Rami*, (ανωτέρω), και σε άλλες υποθέσεις.

35 Όταν ο ενάγων είναι κάτοικος εξωτερικού και δεν έχει παρουσία στην Κύπρο, το Δικαστήριο αποκλίνει στην έκδοση του Διατάγματος, εκτός εάν τα περιστατικά της υπόθεσης υποστηρίζουν ότι είναι δίκαιο να μην εκδοθεί τέτοιο διάταγμα.

Τα γεγονότα, στην έκταση που επηρεάζουν την παρούσα αίτηση, έχουν:-

Οι καθ' ων η αίτηση - ενάγοντες 1, (οι "καθ' ων η αίτηση"), είναι εταιρεία με διαρκή υπόσταση που συστήθηκε και υφίσταται σύμφωνα με το Δίκαιο των Βερμούδων, με εγγεγραμμένο γραφείο στο Cedar House, 41 Cedar Street, Hamilton HM12, Βερμούδα. 5

Οι αιτητές είναι εταιρεία που συστήθηκε και ενεγράφη, σύμφωνα με τον περί Εταιρειών Νόμο, Κεφ. 113, με εγγεγραμμένο γραφείο στη Λεωφόρο Αρχ. Μακαρίου Γ', Λεμεσό.

Το πλοίο "KASTORA", (το "πλοίο"), ήταν στον ουσιώδη χρόνο νηολογημένο υπό Κυπριακή σημαία στο λιμάνι Λεμεσού και ιδιοκτησία των αιτητών. 10

Μεταξύ 22 και 24 Απριλίου, 1989, στο λιμάνι Moira της Costa Rica, φορτώθηκαν στο πλοίο 244,267 χαρτοκιβώτια φρέσκων μπανανών για μεταφορά στο Leghorn της Ιταλίας και/ή σε άλλο Μεσογειακό λιμάνι. 15

"Υστερα από πυρκαγιά στο πλοίο, για διάφορους λόγους, στους οποίους οι εκδοχές των διαδίκων, όπως εκτίθενται στις έγγραφες προτάσεις τους, διαφέρουν ριζικά, το πιο πάνω φορτίο καταστράφηκε ολοκληρωτικά στην περιοχή της Ιαμαϊκής. 20

Οι αιτητές καταχώρισαν στο Ανώτατο Δικαστήριο Κύπρου την Αγωγή Αρ. 134/89 εναντίον των παρόντων εναγόντων 1, με την οποία ζητούν:-

1. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η πυρκαγιά που εξερράγη στο πλοίο κατά ή περί τις 27 Απριλίου, 1989, ήταν τυχαία και αυτοί δεν έχουν οποιαδήποτε ευθύνη και 25
2. Σε περίπτωση που είναι υπεύθυνοι έναντι των ιδιοκτητών του φορτίου και/ή των εναγομένων στην αγωγή, σύμφωνα με τους περί Εμπορικής Ναυτιλίας Αγγλικούς Νόμους 1894-1954 και τον περί Εμπορικής Ναυτιλίας (Νηολόγησις, Πώλησις και Υποθήκευσις Πλοίων) Νόμο του 1963, (Αρ. 45/63), δεν είναι υπόλογοι για αποζημιώσεις περισσότερες από £8,- τον τόνο της χωρικότητας του πλοίου "KASTORA", που ήταν 7,659.68 τόνοι, και, κατά συνέπεια, η ευθύνη τους περιορίζεται σε £61.277,44 και τόκο. 30 35

Οι καθ' ων η αίτηση υπερασπίστηκαν την Αγωγή Αρ. 134/89 και

καταχώρισαν ανταπαίτηση.

5 Οι καθ' ων η αίτηση, μαζί με τους ενάγοντες 2 - ασφαλιστική εταιρεία που ενεγράφη, υφίσταται και έχει το εγγεγραμμένο γραφείο της στην πολιτεία New Hampshire, Η.Π.Α. - καταχώρισαν την παρούσα αγωγή, με την οποία αξιώνουν από τους αιτητές:-

10 “(Α) Πληρωμήν ποσού Δολαρίων ΗΠΑ \$3,635,765.76 ή το ισάξιον τούτου εις Κυπριακό νόμισμα το οποίο αντιπροσωπεύει την αξία φορτίου εκ 244,267 χαρτονιών φρέσκων μπανανών φορτωθέντων επί του πλοίου των εναγομένων “KASTORA” εις Μοίν, Costa Rica κατά ή περί την 24.4.1989 διά μεταφοράν εις Leghorn, Ιταλίας και/ή εις οιονδήποτε άλλο λιμάνι της Μεσογείου δυνάμει της φορτωτικής υπ’ αριθμόν 1 ημερομηνίας 24.4.1989 και το οποίο φορτίο κατεστράφη ολοσχερώς και ουδέποτε παρεδόθη εις τους ενάγοντες και/ή εις τους εξουσιοδοτημένους αντιπροσώπους των εναγόντων ως δικαιούχων του ειρημένου φορτίου λόγω αμελείας και/ή παραβάσεως των εκ του νόμου υποχρεώσεων των εναγομένων ως πλοιοκτητών του πλοίου “KASTORA” και/ή ως μεταφορέων του ειρημένου φορτίου και/ή άλλως πως και

15
20 (Β) Τόκον επί του ως άνω ποσού προς 9% ετησίως από 24.4.1989 μέχρις εξοφλήσεως.”

25 Είναι παραδεκτό γεγονός ότι οι ενάγοντες δεν είναι κάτοικοι Κύπρου και δεν έχουν οποιαδήποτε περιουσία εντός της δικαιοδοσίας.

Ο δικηγόρος των αιτητών υπέβαλε ότι δικαιούνται οι αιτητές, σύμφωνα με τον Κανονισμό, στην έκδοση των αιτουμένων διαταγμάτων.

30 Ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση ισχυρίστηκε ότι η αγωγή τους είναι ανταγωγή (cross - action) και/ή υποχρεώθηκαν από την Αγωγή Αρ. 134/89 να καταχωρίσουν την παρούσα αγωγή και, ως εκ τούτου, δεν πρέπει να εκδοθεί διάταγμα ασφαλείας εξόδων.

Στο Red Book 1939, σελ. 1465, κάτω από τον υπότιτλο

“Who may be ordered to give security” διαβάζουμε:-

35 “And in general any person compelled to litigate, or taking proceedings which are merely defensive, will not be ordered to

give security for costs { *Vincent v. Hunter* [1846], 5 Hare 320; *Wild v. Murray* [1854], 18 Jur. 892; *Watteau v. Billam* [1849], 14 Jur. 165; *Accidental and Marine Insurance Co. v. Mercati* [1866], L. R. 3 Eq. 200}.”

Στο Supreme Court Practice 1982, Τόμος 1, διαβάζουμε στη σελ. 5
433:-

“But each case must be judged on its own merits, and security for costs of a cross - action may be ordered where the claims therein set up are quite independent of the matters in question in the original action (*New Fenix, etc., Co. v. General Accident, etc., Corpn.*, [1911] 2 K.B. 619).” 10

Η αγωγή αυτή δεν μπορεί με κανένα τρόπο να χαρακτηριστεί ως αμυντικό μέτρο. Περαιτέρω, οι καθ' ων η αίτηση δεν έχουν υποχρεωθεί να καταχωρίσουν την παρούσα αγωγή. Η παρούσα αγωγή είναι εντελώς ανεξάρτητη από την Αγωγή Αρ. 134/89, στην 15
οποία υπάρχει η απαίτηση και η ανταπαίτηση. Οι θεραπείες που ζητούν και οι έγγραφες προτάσεις των διαδίκων μιλούν από μόνες τους και αντικρούουν τον ισχυρισμό των καθ' ων η αίτηση.

Το Δικαστήριο, αφού έλαβε υπόψη όλα τα περιστατικά της υπόθεσης, κατέληξε ότι οι αιτητές δικαιούνται στην έκδοση διατάγματος ασφάλειας εξόδων. Το ζήτημα που εγείρεται είναι το ύψος του ποσού. 20

Το ύψος του ποσού ασφάλειας εξόδων είναι στην κρίση του Δικαστηρίου. Τα έξοδα δεν πρέπει να είναι, ούτε φανταστικά, ούτε καταπιεστικά. Χαρακτηριστικό είναι το ακόλουθο απόσπασμα 25
από την υπόθεση *Lindsay Parkinson Ltd v Triplan Ltd* [1973] 2 All E.R. 273, στη σελ. 280:-

“The court is always mindful of the possibility that an order for security can become a weapon of oppression available to the strong to prevent the weak from getting access to the courts or the arbitrator to have their claims properly adjudicated according to law.” 30

Οι αιτητές ζητούν ασφάλεια για £19.600,-. Στο ποσό αυτό, όπως φαίνεται από την ένορκο δήλωση, περιλαμβάνονται έξοδα δύο δικηγόρων - (£3.377,- και £2.223,-) - και έξοδα επτά μαρτύρων 35
από το εξωτερικό για λογική αμοιβή τους, μεταφορά και παραμονή τους στη Λευκωσία για έξι μέρες.

Ο Κανονισμός 191 προνοεί:-

- 5 “191. The costs to be allowed on taxation shall include all fees of Court, all sums reasonably expended in the employment of advocates, in procuring the attendance of witnesses, and in the travelling, lodging, and maintenance of the party entitled to recover costs.”

Έξοδα ενός δικηγόρου θα ήταν ικανοποιητική ασφάλεια για την παρούσα υπόθεση, τα οποία στο παρόν στάδιο υπολογίζονται σε £3.000,-.

- 10 Αναφορικά με τα έξοδα των μαρτύρων, το Δικαστήριο, αφού έλαβε υπόψη του τις διαφορές στις έγγραφες προτάσεις και τον πιθανό χρόνο παραμονής τους, που δεν μπορεί να είναι έξι μέρες για τον κάθε μάρτυρα, στο παρόν στάδιο θα δώσει διαταγή για ασφάλεια £5.000,-.

- 15 Για όλους τους πιο πάνω λόγους, εκδίδεται Διάταγμα διατάσσει τους καθ' ων η αίτηση - ενάγοντες 1 να δώσουν ασφάλεια έξοδων για το ποσό των £8.000,-, το οποίο να κατατεθεί στο Δικαστήριο ή να ασφαλιστεί με τραπεζική εγγύηση προς ικανοποίηση του Πρωτοκολλητή.

- 20 Οι αιτητές, βεβαίως, μπορούν, σε οποιοδήποτε μεταγενέστερο στάδιο, να ζητήσουν τροποποίηση του παρόντος Διατάγματος, εάν ήθελε φανεί ότι τα έξοδά τους είναι περισσότερα.

Η διαδικασία στην παρούσα αγωγή αναστέλλεται μέχρι την παροχή της ασφάλειας που διατάχθηκε.

- 25 Αν, σε τρεις μήνες από σήμερα, δεν δοθεί η πιο πάνω ασφάλεια, η αγωγή θα απορριφθεί, εκτός εάν, εν τω μεταξύ, εκδοθεί οποιοδήποτε διαφορετικό διάταγμα.

Καμιά διαταγή για έξοδα.

- 30 *Εκδίδεται Διάταγμα ως ανωτέρω χωρίς διαταγή για έξοδα.*